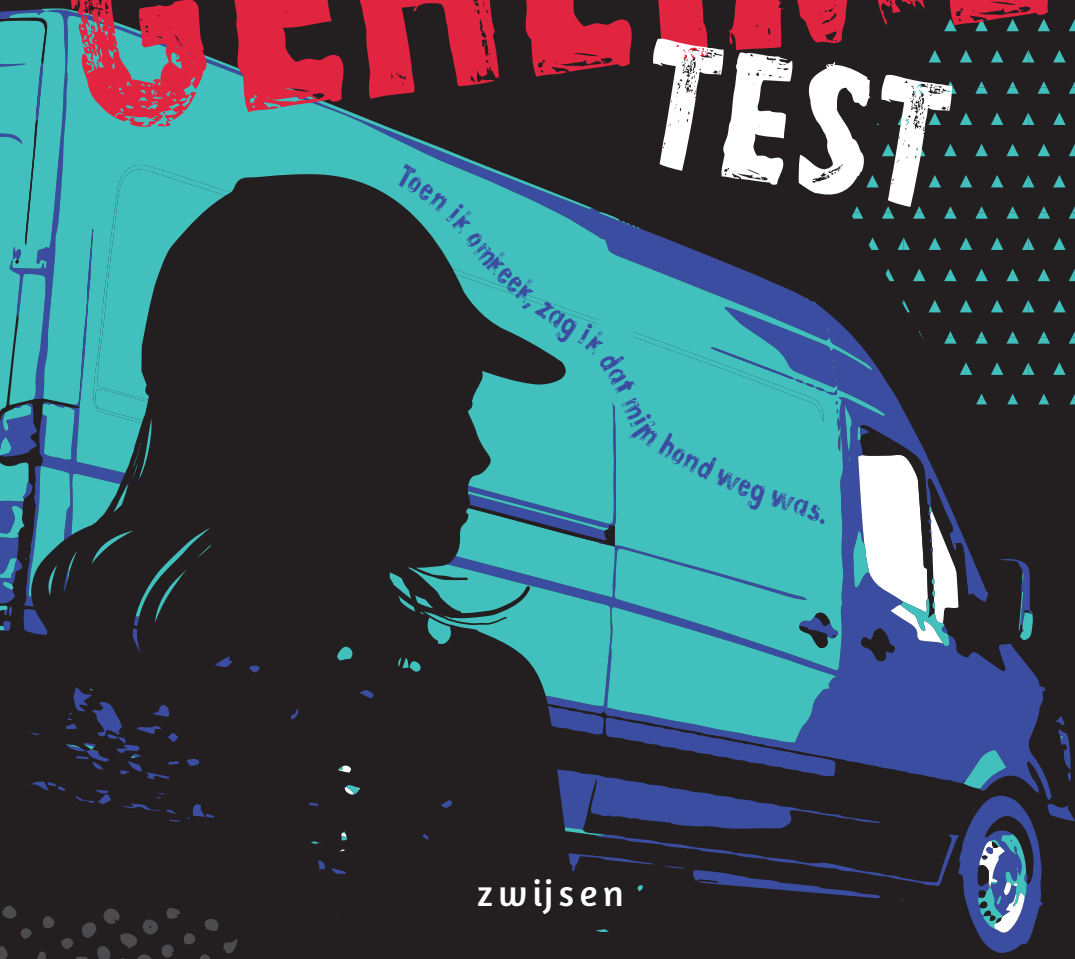

TEAM 3

CIS MEIJER

DE
GEHEIME
TEST

zwijsen

INHOUD

Briefje	8
Test	16
Durfal	22
Zwarte bestelbus	28
Spoorloos verdwenen	32
Gele knop	37
Haters	41
Smoes	48
Asiel	52
Flyer	60
Schoonheidssalon De Eeuwige Jeugd	66
Neusknobbel	71
Enge foto's	75
Geld ... dood ... geen optie	81
Betrapt	84
Geheimzinnig	87
Haaranalyse	93
Achtervolging	97
Bekijk het maar!	102
Schim	105

Begraafplaats	108
Verboden toegang	112
Onheilspellende plek	116
Voorzichtig	120
Mysterieus landhuis	124
Sporen	127
Spioneren	131
Inbrekers	134
Topgeheim	140
Geur van gevaar	145
Pijngrens	149
Kelder	153
Injectiespuit	157
Tralies	161
Levensgevaarlijk	166
Race tegen de klok	169
Indringer	173
Valeriaan	176
Worsteling	179
Vlucht	183
Kapot	185
Raadsel	189

IZA

FF VOORSTELLEN

Hai, ik ben Iza. Mijn moeder, Elvis en ik zijn net verhuisd. Ik ken nog bijna niemand in mijn nieuwe buurt. Ik ben gek op actie en op dieren, en ik hou niet van ruzie. Wanneer iemand in de problemen zit, kan ik er niet van slapen. Stel dat ik echt iets wil ... dan ga ik net zolang door, totdat het me lukt. Dat is niet altijd handig, zegt mama. Maar ik kan het niet laten. 😊

Hoi! Net als Iza ben ik dol op dieren. En ik hou van lachen en van lezen. Raf noemt me soms een huilebalk. Maar hallo hé, we hebben allemaal toch wel wat? Zodra ik iets zie of hoor, krijg ik er veel gedachten bij. En daar praat ik dan graag over. Ik vind het vervelend dat ik snel bang ben. Volgens mij komt dat door mijn grote fantasie. Daardoor kan ik wel goed verhalen verzinnen.

DUNJA

Ik was net aan het voetballen. Wat moet ik over mezelf zeggen? Eh ... ik hou meer van tekenen dan van woorden. Dyslexie is niet fijn. Maar ik heb andere dingen waar ik goed in ben, hoor. Iedereen zegt dat ik een flapuit ben. Dat vind ik zelf wel meevallen.

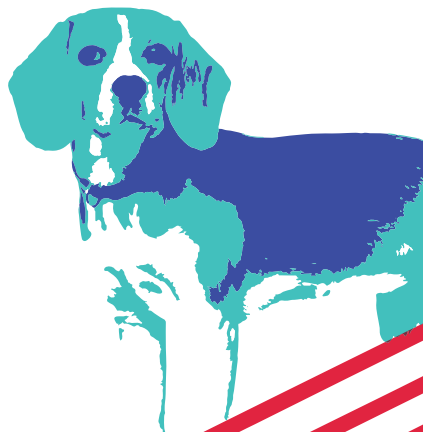
Later word ik voetballer. Of de allerbeste uitvinder, net als Viggo, mijn buurman. Hij heeft Ritsel gebouwd, een toffe minirobot.

Hallo! Ik ben het cadeau dat Iza van haar vader kreeg, vlak voordat hij doodging. Als Iza verdrietig is, kom ik bij haar zitten. Ik maak haar aan het lachen. Behalve op straat, daar ben ik bang. Omdat we net verhuisd zijn, moet ik nog erg wennen.

RAF

ELVIS

...vee morgen lieverd,

Als je Elvis wilt laten houden, houd haar goed bij je.
Laat haar aan de lijn en houd de lijn kort.
Vanochtend gebeurde er iets vreemds. Het
was rustig op straat. Vanuit het wets begon
een bestelbus bij het kruispunt te loeteren.
Elvis schrok en schoot de weg op. Als ik niet
zo hard kon rennen, waren we haar waar
gewees. Die arme schat maakt waar
gewend aan het verkeer in de stad
erop dat je haar **GEEN ENKE**
laat lopen.

X HANNA

BRIEFJE

'Ik ben thuis!' Ik zet mijn skateboard en schooltas in de hoek van de hal. 'Elvis?' roep ik.

Het blijft stil. Normaal reageert ze direct. Met gespitste oren loop ik de huiskamer in. Het vertrouwde geluid van haar trippelende poten blijft uit. Ik kijk naast de bank. Ze ligt niet in haar mand. Onder de tafel ook niet. Op tafel ligt wel haar lijn, naast de ingelijste foto van papa met Elvis als pup. En daarnaast ligt een briefje van mama. Kennelijk had ze haast. Ik ontcijfer het rommelige handschrift.

Goedemorgen lieverd,

Als je Elvis uitlaat, houd haar goed bij je. Laat haar aan de lijn, en houd de lijn kort. Vanochtend gebeurde er iets vreemds. Het was rustig op straat. Vanuit het niets begon een bestelbus bij het kruispunt te toeteren. Elvis schrok en schoot de weg op. Als ik niet zo hard kon rennen, waren we haar kwijt geweest. Die arme schat raakt maar niet gewend aan het verkeer

in de stad. Let erop dat je haar **GEEN ENKEL** moment los laat lopen.

X mama

Ik zucht om die streep onder het woordje 'kort'. En die dik geschreven letters! Alsof ik over die woorden heen zou lezen.

Ziet mama me voor een klein kind aan?

Net als ik Elvis weer wil roepen, trekt een dof gebonk mijn aandacht. Ik kijk naar het plafond. Het vreemde geluid verdwijnt door de schelle riedel van mijn telefoon. Ik kijk op het scherm.

Ik druk haar weg en ren naar boven. Wanneer ik mama's slaapkamerdeur open, springt Elvis piepend tegen me op. Ze drukt haar snuit tegen mijn been. Heeft ze de hele dag boven vastgezet? Ik aai over haar kop en klop op haar borst totdat ze niet meer jankt. Van onder haar zwarte wimpers kijken twee grote, donkere ogen vragend naar me op. Ik grijns. 'Ja ja, je hebt wat lekkers verdiend,' zeg ik.

Beneden in de keuken pak ik een kluif uit de voorraadkast. Ik geef hem aan Elvis en loop naar de tafel om haar lijn te pakken. Mijn telefoon gaat weer. Ik neem op en zet me schrap.

‘Mam! Je hebt Elvis ...’

Ze onderbreekt me. ‘Lieverd! Ik bedenk net dat ik vanochtend in haast de slaapkamerdeur heb dichtgetrokken. Ik ben bang dat Elvis ...’

‘Weet ik,’ zeg ik. ‘Ik heb haar al bevrijd.’

‘Gelukkig! Hé, het ging zo raar vanmorgen toen ik haar uitliet. Zomaar uit het niets begon die bestelbus te toeteren.’

‘Dat schreef je al, mam.’

‘O ja. Maar we schrokken ons dus rot. Ik kon het gezicht van de bestuurder niet zien. De ramen waren van spiegelglas.’

Mama is even stil. Ik hoor haar ademhaling.

‘Mam?’

‘Ja ... Weet je, het was net alsof diegene ons expres liet schrikken.’

‘Expres? Waarom zou hij dat doen?’ vraag ik.

‘Dat vroeg ik me ook af. Later zag ik hem door onze straat rijden.’

‘Misschien een andere bus?’

‘Nee,’ antwoordt ze. ‘Het was precies dezelfde: zwart met ramen waar je niet doorheen kunt kijken.’

‘En wat dan nog?’ vraag ik. ‘Het zegt toch niks dat hij door onze straat reed?’

‘Tja. Nou ja, ik weet het ook niet,’ zegt mama. ‘Laten we

deze rare gebeurtenis maar gauw vergeten. Vertel, hoe was school vandaag?’

‘O, gewoon,’ antwoord ik kort. Geen zin om erover te praten. Ik pak Elvis’ lijn van tafel. Mijn blik blijft hangen bij papa’s foto.

Als ik lang naar zijn ogen kijk, is het alsof hij knipoogt. Ik glimlach naar hem.

‘Heb je iemand uit de klas mee naar huis?’ vraagt mama nieuwsgierig.

‘Nee.’ Ik weet welke vraag er nu komt. ‘Ik moet ophangen.’

‘Wacht! Hoeveel kinderen heb je voor je feestje morgen gevraagd?’

‘Eh, niemand kan.’ Met mijn wijsvinger veeg ik zorgvuldig wat stof van papa’s foto.

Mama zucht zachtjes. ‘Zullen we het verzetten?’ vraagt ze.

‘Nee, hoor. Het maakt niet uit.’ Even ben ik stil. En mama ook. ‘Echt. Het maakt me helemaal niets uit. Ik heb jou en Elvis toch?’

Dan zegt ze iets. Maar haar woorden komen niet binnen.

Ik denk aan de dag waarop papa me een grote doos met een strik erop cadeau gaf. Hij lag in bed, want hij was heel ziek. De avond ervoor gaf hij me al een ketting met een zilveren hartje. En een superleuk boek over honden. Een soort encyclopedie.

Ik verwachtte geen cadeaus meer. En ik wenste ook niets meer, behalve dan dat papa beter werd. Maar ik wist allang dat hij doodging.

'Rara, wat zit erin?' vroeg hij. 'Het is bruin, wit en zwart. Met wat roze tinten.' Zijn donkere ogen glansden.

'Een zusje!' zei ik voor de grap. Zaten er goocheltrucs in de doos? Papa was gek op trucjes en raadsels. Elke truc die hij ontdekte, leerde hij aan mij. Of zat er een smeùige chocoladetaart in? Mijn lievelings.

Ik rook aan de doos en wilde 'mmm, lekker!' zeggen.

'Luister maar eens goed,' zei hij.

Dus dat deed ik. Ik hoorde papa's moeizame ademhaling, het gekraak van mijn sneakers. En nog iets. Een zacht geschraap, binnen in de doos. Mijn hartslag schoot omhoog. Nervus

trok ik de strik los. De vouwkleppen duwde ik opzij. Ik keek naar binnen. In de doos zat een pup.

Ik gilde. Van schrik en blijdschap tegelijk. Het was de liefste pup die ik ooit had gezien. Het mooiste moment in mijn leven. Ze likte aan mijn hand en legde haar kop erop. Van onder haar wimpers keek ze me met grote, lieve ogen aan. 'Zie je dat?' vroeg papa. 'Die volle zwarte wimpers en donkere ogen? Jullie zijn net zusjes!'

We moesten allebei lachen. Ik zette haar bij papa op schoot en aaide haar lang. Totdat ze hijgde. Had ze dorst? Ik holde naar de keuken om een bak water te pakken. Toen ik terugkwam, waren papa en zij allebei in slaap gevallen.

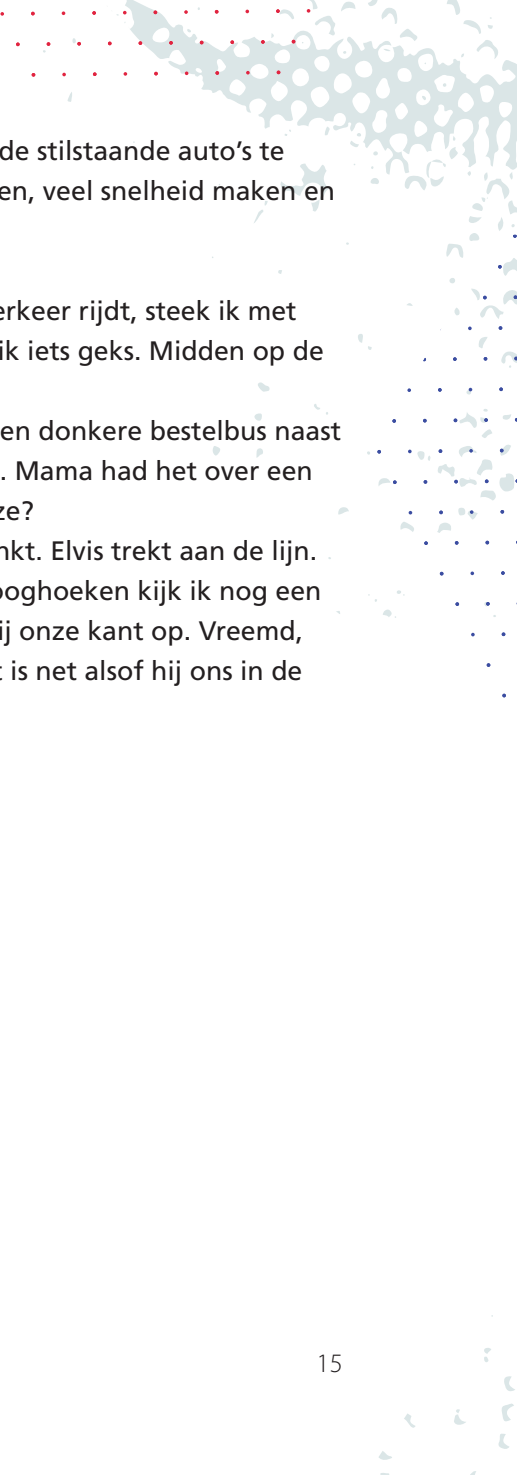
Achter mijn ogen begint het te prikken. Ik slik. Dan draai ik me om en knik naar Elvis. Ze volgt me naar buiten.

'Hoor je me wel?' vraagt mama. 'Maak haar riem niet te lang, hoor.'

Ik trek de voordeur achter me dicht. 'Nee-hee. Riem niet te lang. Komt goed. Tot vanavond!' zeg ik zo opgewekt mogelijk. Ik wil niet dat ze zich zorgen maakt om mij.

Elvis kijkt om zich heen. Ze is op haar hoede. Als we de straat uit zijn, zie ik het voetbalplein liggen, waar twee kinderen tegen een bal trappen. Erachter is het park al. Zo ontwijken we het kruispunt waar ze zo schrok.

Voordat ik oversteek, kijk ik goed om me heen. Elvis trekt altijd aan de lijn en loopt vaak voor me uit. En daarom moet ik zeker weten dat er geen enkele auto, fietser of scooter

nadert. Ik heb geleerd om ook op de stilstaande auto's te letten. Die kunnen ineens optrekken, veel snelheid maken en ons daardoor in gevaar brengen.

Zodra ik zeker weet dat er geen verkeer rijdt, steek ik met Elvis de straat over. In een flits zie ik iets geks. Midden op de weg sta ik abrupt stil.

Wacht eens? Ver achter me staat een donkere bestelbus naast de stoep. Zijn koplampen branden. Mama had het over een zwarte bestelbus. Zo eentje als deze?

Ik luister heel scherp. De motor ronkt. Elvis trekt aan de lijn. 'Wacht even,' zeg ik. Vanuit mijn ooghoeken kijk ik nog een keer naar de bus. Stapvoets rijdt hij onze kant op. Vreemd, waarom rijdt hij zo langzaam? Het is net alsof hij ons in de gaten houdt.

BELEEF DE SPANNENDE AVONTUREN VAN

Iza, Raf
en Dunja

Vrienden
voor ALTIJD

SPEURDERS
zonder
te stoppen

TEAM
3

Heldhaftige
REDDERS
van dieren

Iza is verhuisd van een dorp naar de grote stad. Dat is behoorlijk wennen: ze heeft nog geen vrienden en haar hond Elvis is bang in het drukke verkeer. Tijdens een wandelingetje met Elvis komt ze klasgenoten Raf en Dunja tegen. Ze halen haar over tot een potje voetbal. Midden in hun spel scheurt er een zwarte bestelbus weg, en dan ... is Elvis verdwenen. Wat een ramp! Iza moet Elvis terugvinden voordat het te laat is. Samen met Raf en Dunja gaat ze op onderzoek uit.

**DIT IS HET EERSTE BOEK OVER TEAM 3.
MEER BOEKEN OP KOMST. LEES ZE ALLEMAAL!**

NUR 283

ISBN 978 90 487 3741 3

9 789048 737413

CIS MEIJER

www.zwijsen.nl